

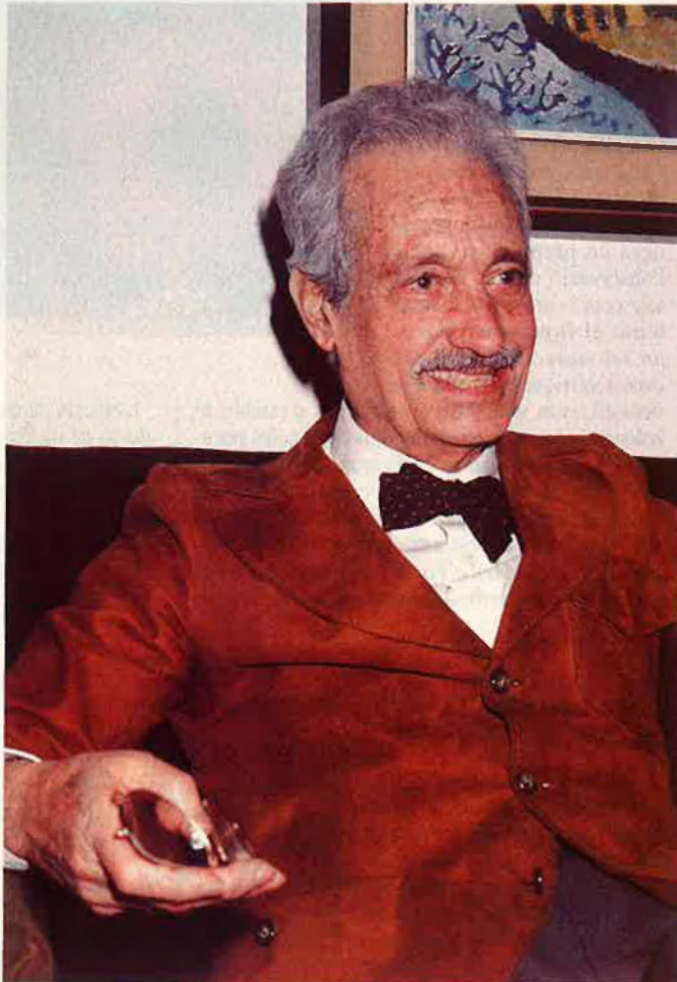
El canvi climàtic no s'ha provat

Miquel Ballester (Sóller, 1919), científic i humanista. Doctor en Ciències Físiques i experimentat violoncellista. Una autoritat en climatologia que es declara contrari al catastrofisme que es fa respecte al canvi climàtic.

Miquel Ballester i Cruells és doctor en físiques per la Universitat de Barcelona; ha estat membre del Consell Superior d'Investigacions Científiques; ha estudiat, ampliant coneixements, a Cambridge; ha estat cap del laboratori de Física Atmosfèrica de l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial, ocupà el mateix càrrec a la secció de Meteorologia Aeronàutica del Servei Meteorològic Nacional; fou el màxim responsable de la Divisió d'Amèrica Llatina de l'Organització Meteorològica Mundial, catedràtic de la Universitat Federal de Rio de Janeiro, director de l'Institut Nacional de Meteorologia; membre fundador i conseller del Centre Europeu de Prediccions Meteorològiques; també ha ocupat càtedra a la Universitat de les Illes Balears fins que la deixà per anar-se'n a la Complutense de Madrid com a director del departament de Física de la Terra del qual és actualment professor emèrit.

LA UNIVERSITAT

Per al doctor Ballester la Universitat ha sofert un important canvi, la introducció de la LRU: "La Llei de Reforma Universitària era necessària per a posar fi a l'anquilosament de l'antiga universitat on els catedràtics estaven anquilosats i es divinitzaven les oposicions que, com deia Ortega, eren "la segona festa nacional". D'altra banda, la LRU té una part negativa perquè ha provocat una endogàmia, una perillósíssima endogàmia: no hi ha

Miquel Ballester.

JUAN GELIA

permeabilitat cap al que ve de fora del departament".

EL SUPOSAT CANVI CLIMÀTIC

Com a especialista meteoròleg, el doctor Ballester es manifesta crític davant la neurosi col·lectiva creada per aquest suposat canvi climàtic. "Això ha anat tan enfora que s'està terroritzant l'opinió pública sense ser necessari. Encara no se n'ha demostrat res".

Per a Miquel Ballester

aquests temors, els qual són profusament recollits pels mitjans de comunicació, no tenen base: "No hi ha una base experimental. No s'ha pogut demostrar que la temperatura de l'aire hagi augmentat a escala planetària". No nega que hi ha "un deteriorament real de l'entorn immediat de l'home, i això ens ha de servir d'advertència, però atesa la profusió de notícies catastrofistes, exagerades per certs mitjans de comunicació fins al punt de tenir inne-

cessàriament sobresaltada la societat, vull enviar un missatge tranquilitzador". I argumenta aquest optimisme: "La possibilitat més catastrofista que es diu és que a l'any 2030 la temperatura haurà augmentat 3°C (i això implicaria un canvi de cicles hidrològics, pujades del nivell de les aigües, fusió del casquet polar en part... Això descansa sobre uns models matemàtics molt ben fets però que és impossible que tinguin en compte tots els fenòmens secundaris. Hi ha una interrelació entre tots els elements i un *feed-back* que fa que, per exemple, si augmenta la temperatura de l'aire també augmentarà la radiació emesa per aquest aire cap a l'espai, i en conseqüència disminuirà la temperatura a causa de l'augment de la radiació, la qual cosa significa que es compensarà una cosa amb l'altra i quedarem igual que abans".

Sobre l'alarma popular pels els canvis climàtics, compta una anècdota il·lustrativa: "En una publicació determinada vaig llegir el següent: 'Estem en el mes de gener i els camins estan plens de pols, hi ha mosques, flors...'. Quan un es pregunta on deu estar aquest lloc pensarà per exemple a l'Espanya d'aquests anys de sequera. Doncs be, això era Londres el 1661. I de l'any 1863 trobam dibuixos del Tàmesi gelat. Vull dir amb això que hem d'anar molt alerta amb això dels canvis climàtics locals. Sempre han ocorregut i són perfectament normals".

Miquel Palleras